

Sociale Dienst Walcheren

Sinds de invoering van de WWB in 2004 zijn gemeenten zelf verantwoordelijk voor de uitkeringen. Hiervoor ontvangen zij jaarlijks een budget van het Rijk: het **Inkomensdeel**. Het Rijk berekent op basis van economische en beleidsontwikkelingen het verwachte aantal bijstandsgerechtigden en zet dit om naar een macrobudget Inkomensdeel. Dit budget wordt via een verdeelsleutel onder de gemeenten verdeeld. Hebben gemeenten meer bijstandsgerechtigden dan verwacht, dan moeten zij de extra kosten zelf bijpassen. Eventuele overschotten mogen ze houden en uitgeven aan algemene middelen.

Vanwege de verschillende gemeentegroottes op Walcheren zijn er verschillende verdeelsleutels. Afsproken is dat elke gemeente een evenredig deel betaald van de uitkeringslasten op Walcheren. Daarvoor worden eerst de vergoedingen Inkomensdeel die de drie gemeenten krijgen bij elkaar opgeteld. Dit totaalbedrag wordt afgezet tegen het totaal van de uitkeringslasten zoals deze begroot zijn door de SDW. Op basis daarvan wordt bepaald welk percentage van de totale vergoeding Inkomensdeel moet worden doorbetaald aan de SDW om de uitkeringslasten te dekken.

Als de lasten lager zijn dan de totale vergoeding wordt er dus minder dan 100% doorbetaald en resteert er een overschot bij de 3 gemeenten. In de jaren 2006 tot en met 2009 kwam het doorbetalingspercentage gemiddeld uit op 95%, gemeenten hebben dus overgehouden op de uitkeringslasten, totaal € 5,7 miljoen. Nu in 2010 komen de gemeenten tekort, het doorbetalingspercentage ligt op 102,6% wat een bijbetaling betekent van € 0,8 miljoen.

Naast een budget voor de uitkeringslasten ontvangen gemeenten ook een budget voor re-integratiekosten. Dit is het **Werkdeel**, wat weer onderdeel is van het bredere Participatiebudget. Het budget Werkdeel mag uitsluitend aan re-integratie en participatie besteed worden. Wordt niet alles besteed, dan kan dit gereserveerd worden en in volgende jaren worden besteed. Aan deze reservering is een maximum verbonden. De SDW is in 2006 gestart met een flinke reserve, deze is in de jaren tot en met 2009 bijna volledig besteed. Met ingang van 2010 is dus alleen de jaarvergoeding van het Rijk hiervoor beschikbaar. De verwachting is dat in de komende jaren het macrobudget hiervoor fors zal dalen. Middels een verdeelsleutel wordt het macrobudget verdeeld over de gemeenten. Omdat voor deze gelden een bestemmingsverplichting geldt betalen de gemeenten deze gelden altijd voor 100% door aan de SDW.

De SDW voert voor de gemeenten de **bijzondere bijstand en het minimabeleid** uit. De kosten van de verstrekkingen worden door de gemeenten ieder afzonderlijk volledig vergoed.

Tenslotte ontvangt de SDW van de drie gemeenten een vergoeding voor de **exploitatiekosten**, zoals salarislasten, huisvesting, automatisering etc. De gemeenten betalen deze vergoeding uit het gemeentefonds. Met ingang van 2006 is deze vergoeding jaarlijks bijgesteld met inflatie, in 2008/9 is een structurele verlaging van € 366.000 doorgevoerd. Met ingang van 2011 is een extra taakstelling als bezuiniging opgelegd. De verdeelsleutel van de exploitatiekosten voor de drie gemeenten is gebaseerd op het klantenaantal per gemeente.

Schematisch als volgt (bedragen voor 2010):

